

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 3 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-508/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ochrona dzikiego ptactwa — Dyrektywa 79/409/EWG — Odstępstwa od systemu ochrony dzikiego ptactwa)

(2011/C 130/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri i G. Fiengo, pełnomocnicy, S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 9 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1) — Odstępstwa — Region Sardynii

Sentencja

1) Ze względu na to, że Region Sardynii przyjął i stosuje uregulowanie dotyczące zatwierdzania odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa, które narusza warunki określone w art. 9 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 9 tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-134/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 31 — Kryteria przyznawania statusu beneficjenta obowiązku rozpowszechniania — Cele interesu ogólnego umożliwiające przyznanie tego statusu — Wpływ liczby użytkowników końcowych sieci łączności na przyznanie wspomnianego statusu — Zasada proporcjonalności)

(2011/C 130/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis i C. Vrignon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs i T. Materne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewłaściwa transpozycja art. 31 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Kryteria dotyczące przyznania statusu rozpowszechniania radiowego i telewizyjnego, zwanego „must carry” — Cele interesu ogólnego umożliwiające przyznanie tego statusu — Wpływ liczby użytkowników końcowych sieci łączności na przyznanie wspomnianego statusu — Zasada proporcjonalności

Sentencja

1) Poprzez brak prawidłowej transpozycji art. 31 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy postanowień wspomnianej dyrektywy i art. 56 TFUE.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 19.6.2010

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrhowsen administratiwen syd — Bułgaria) — Direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyñnienieto” — Warna przeciwko „Auto Nikołowi” OOD

(Sprawa C-203/10) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2006/112/WE — Podatek od wartości dodanej — Używane części do pojazdów samochodowych — Przywóz do Unii przez podatnika-pośrednika — Procedura marży lub zasady ogólne VAT — Powstanie prawa do odliczenia — Bezpośrednia skuteczność)

(2011/C 130/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Wyrhowsen administratiwen syd

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyñnienieto” — Warna

Strona pozwana: „Auto Nikołowi” OOD

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wyrhoben administratiwen syd — Wykładnia art. 311 ust. 1 pkt 1, art. 314 i art. 320 ust. 1 akapit pierwszy oraz ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — System opodatkowania procedury marży realizowanej przez podatnika-pośrednika, gdy dokonuje on przywozu towarów używanych na terytorium Wspólnoty — Pojęcie „towarów używanych” i znaczenie, dla tego pojęcia, możliwości konkretnej identyfikacji danych towarów — Chwila, w której powstaje prawo do odliczenia ulgi w podatku VAT na rzecz podatnika-pośrednika — Skutek bezpośredni art. 314 dyrektywy

Sentencja

- 1) Artykuł 314 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że procedura marży nie ma zastosowania do dostaw towarów takich jak używane części do pojazdów samochodowych, które zostały osobiście zaimportowane do Unii Europejskiej przez podatnika-pośrednika na podstawie zasad ogólnych podatku od wartości dodanej.
- 2) Artykuł 320 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu przewidującemu przeniesienie na późniejszą dostawę podlegającą zasadom ogólnym podatku od wartości dodanej prawa podatnika-pośrednika do odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego na podstawie rzeczonych zasad przy przywozie towarów innych niż dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki.
- 3) Artykuł 314 oraz art. 320 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 2 dyrektywy 2006/112 mają skutek bezpośredni, który uprawnia jednostkę do powoływania się na nie przed sądem krajowym w celu wyłączenia stosowania uregulowania krajowego, które jest niezgodne z tymi przepisami.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luksemburg) — David Claes przeciwko Landsbanki Luxembourg SA, w likwidacji

(Sprawy połączone od C-235/10 do C-239/10) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 98/59/WE — Zwolnienia grupowe — Rozwiązanie umowy o pracę ze skutkiem natychmiastowym w następstwie orzeczenia sądowego zarządzającego rozwiązanie i likwidację pracodawcy będącego osobą prawną — Brak przeprowadzenia konsultacji z przedstawicielami pracowników — Zrównanie likwidatora z pracodawcą)

(2011/C 130/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: David Claes (C-235/10), Sophie Jeanjean (C-236/10), Miguel Rémy (C-237/10), Volker Schneider (C-238/10), Xuan-Mai Tran (C-239/10)

Strona pozwana: Landsbanki Luxembourg SA, w likwidacji

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Luksemburg) — Wykładnia art. 1, 2 i 3 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz. U. L 225, s. 16) — Przepisy krajowe przewidujące rozwiązanie umowy o pracę ze skutkiem natychmiastowym w następstwie stwierdzenia przez sąd upadłości wynikającej z zaprzestania działalności — Brak przeprowadzenia konsultacji z przedstawicielami pracowników przed przystąpieniem do zwolnień — Zrównanie likwidatora z pracodawcą

Sentencja

- 1) Artykuły 1–3 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy interpretować w ten sposób, że znajdują one zastosowanie do zaprzestania działalności przez podmiot będący pracodawcą w następstwie orzeczenia sądowego o zarządzaniu jego rozwiązaniem lub likwidacji z powodu niewypłacalności, nawet jeżeli prawo krajowe stanowi, że w razie takiego zaprzestania działalności umowy o pracę zawarte z pracownikami zostają rozwiązane ze skutkiem natychmiastowym.
- 2) Obowiązki wynikające z art. 2 i 3 dyrektywy 98/59 powinny być spełniane aż do czasu definitywnej utraty osobowości prawnej przez podmiot, którego rozwiązanie i likwidacja zostały zarządzone. Obowiązki ciężące na pracodawcy na podstawie tych artykułów powinny zostać wykonane przez kierownictwo podmiotu, o który chodzi, jeżeli kierownictwo to nadal funkcjonuje, nawet gdyby jego kompetencje w zakresie zarządzania tymże podmiotem były ograniczone bądź przez likwidatora podmiotu, jeżeli zarządzanie podmiotem zostało w całości przejęte przez tegoż likwidatora.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Hamburg (Niemcy) w dniu 18 stycznia 2011 r. — Eurogate Distribution GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Sprawa C-28/11)

(2011/C 130/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eurogate Distribution GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Stadt